

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.214/2022/8.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kriston István ügyvéd (cím1) által képviselt felperes1 (cím2) felperesnek a Némethy Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Némethy Barbara ügyvéd) által képviselt alperes1 (cím4) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és járulékai iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 12. napján kelt 13.G.40.114/2021/32. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 97.100 (kilencvenhétezer-száz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.216 (tizenkétezer-kétszáztizennyhat) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint felperes 2006. július 7-i keltezésű finanszírozási kérelmet terjesztett elő alperesnél egy autól típusú gépjármű megvásárlása érdekében. A bruttó vételár 3.450.000 forint, a saját rész 690.000 forint volt, a kölcsön összege 760.000 forint (helyesen 2.760.000 forint), a törlesztőrészletek száma 120, az ügyleti kamat 7,23 %, a THM 8,08 %, a devizanem svájci frank, a 2006. július 6-i árfolyam 177,52 és a törlesztési ütemezés szerinti havi törlesztőrészlet 32.438 forint volt.

[2] 2006. július 13-án létrejött a szerződés szám1 számú egyedi kölcsönszerződés a személygépkocsi megvásárlására. A szerződés 2. pontja utalt az üzletszabályzat szerződés részét képező voltára, a szerződés 6. pontja tartalmazta a THM-et, a 7. pont a CHF

devizanemet, a 8. pont az elszámolási módot, a 9. pont a törlesztőrészletekre vonatkozott. Az üzletszabályzat I.7. pontja szerint fix deviza konstrukcióban kötöttek szerződést. Az I.16. pont szerint a tőkére vetített kamat degresszív módon kerül meghatározásra. Az I.24., illetve I.25. pont részletezte a kamatváltozást az árfolyamváltozás függvényében, az V., VI. pont szerint amennyiben a kölcsönszerződésben megjelölt mértékadó devizanem nem magyar forint, a kölcsönszerződés deviza alapú szerződés, mely esetben a kölcsönbevevő vállalja a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat. Az árfolyamváltozás lehetséges mértéke euró esetében a mindenkor intervenció sáv nagysága alapján limitálható, míg egyéb devizák esetében további kockázatot jelent az adott deviza és az euró keresztárfolyamának változása. A VIII.2. pont szerint a kölcsönbevevő valamennyi esedékessé vált meg nem fizetett tartozása után a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni. A szerződés egyéb adatai alapján a kezdeti ügyleti kamat 8,2292 % volt, a futamidő 36 hónapját követően pedig 6,2292 % volt. A szerződéskötés időpontjában az MNB árfolyam 179,36 HUF/CHF volt.

[3] A felek a kölcsönszerződés megkötésével együtt opciós szerződést, garanciaszerződést, illetve adásvételi szerződést is kötöttek. A felperes 2010. június 23-án tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett közjegyzői közjegyző előtt, aki azt ügyszám1 számon közokiratba foglalta.

[4] Alperes a szerződést 2011. szeptember 15-én felmondta a fennálló 191.467 forint tartozásra tekintettel. Alperes 2015. április 28-án elszámoló levelet küldött felperesnek, mely szerint a tisztességtelenül felszámított összeg 292.954 forint volt.

[5] A szerződéskötéskori 179,36 HUF/CHF árfolyamra tekintettel 215,23 HUF/CHF maximumárfolyammal számolva 2016. július 15. napjáig felperest terhelte az elsőfokú bíróság megállapítása szerint 120x32.438 forint, azaz összesen 3.892.560 forint, árfolyamkülönbözetként maximum 215,23 HUF/CHF-fel számolva 372.218 forint, egyéb díjak, költségek és késedelmi kamat összegeként 859.762 forint, mindösszesen 5.124.540 forint. A felperes összesen 4.636.898 forintot fizetett vissza alperesnek 2018. augusztus 3. napjáig, így a felperes tartozása 488.642 forint.

[6] A felperes elsődleges keresetében a szerződés létre nem jötte megállapítását kérte. Másodlagos keresetében annak megállapítását, hogy alperes felperessel szembeni követelése bírósági úton nem érvényesíthető. Harmadlagos keresetében a szerződés tilos voltának megállapítása mellett annak érvénytelensége megállapítását kérte. A negyedleges kereset a szerződés teljes érvénytelensége megállapítására irányult a tisztességtelen árfolyamkockázati feltétel miatt. Ebben a körben előadta, alperes kockázatfeltáró nyilatkozatot nem alkalmazott, az üzletszabályzat 5-6. pontja szerinti tájékoztatás nem volt megfelelő, nem volt világos, nem volt érthető. Az árfolyamkockázatot felperesre hárító szerződési feltételek tisztességtelenek, a teljes szerződés semmis. Ötödleges keresetében annak megállapítását kérte, hogy a kölcsönszerződés a kamat százalékos mértéke meghatározása hiányában semmis.

[7] A negyedleges és ötödleges kereset kapcsán az érvénytelenség jogkövetkezményeként kérte a szerződés érvényessé nyilvánítását az árfolyam 20 %-os maximálásával és az 1-36 hónapig terjedő futamidőre 8,2297 % éves kamattal, a 37-120 hónapig terjedő futamidőre 6,2292 %-os éves kamattal számolva. Kérte kötelezni alperest 725.710 forint és ezen tőkeösszeg után 2016. november 15-től a kifizetés napjáig az rPtk. 301. § (1) bekezdése szerinti kamat megfizetésére.

[8] Alperes érdemi ellenkérelmében a perbeli kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítását 8,22 %-os mértékű induló kamat meghatározással kérte, egyebekben a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Vitatta az üzletszabályzat felperes által megjelölt pontjai tisztességtelenségét, előadva, a felperes a szükséges tájékoztatást megkapta. A szerződés érvénytelensége az árfolyamkockázat áthárításával kapcsolatban nem állapítható meg. Az ötödleges kereseti kérelmet nem ellenezte, kérte a szerződés érvényessé nyilvánítását. Számítása szerint a felperes 2018. augusztus 3-ig teljesített összes befizetése 4.635.898 forint volt, így a tartozása 2018. augusztus 28-án 464.420 forint.

[9] Az elsőfokú bíróság a 2021. január 28. napján kelt és 2021. március 17. napján jogerőre emelkedett 13.G.40.742/2017/84. számú rész- és közbenső ítéletével megállapította, hogy a felek közt 2006. július 13. napján szerződés száml számon létrejött kölcsönszerződés érvénytelen. A bíróság a szerződés létre nem jöttének megállapítása, a követelés bírósági úton nem érvényesíthetőségének megállapítása iránti keresetet elutasította. Az elsődleges, másodlagos, harmadlagos keresetet megalapozatlannak találta, míg a negyedleges, ötödleges kereset alapján megállapította a szerződés érvénytelenségét az árfolyamkockázati tájékoztatás nem megfelelő módja miatt. Az árfolyamváltozásból eredő teljes kockázat felperesre hárítása tisztességtelen, a szerződés érvénytelen, a kamatmeghatározás hiánya is az érvénytelenség megállapítását eredményezte.

[10] Az elsőfokú bíróság a perben szakértőtől igazságügyi könyv-, adó- és járulékszakértőt rendelte ki, a szakértő véleményét az ítélezése alapjául elfogadta.

[11] Az elsőfokú bíróság a 2022. április 12. napján kelt 13.G.40.114/2021/32. számú ítéletével a felperes és alperes között 2006. július 13. napján szerződés száml számon létrejött kölcsönszerződést érvényessé nyilvánította akként, hogy az ügyleti kamat mértékét a futamidő 1-36 hónapjára 8,2292 %-ban, a futamidő 37. hónapjától, 6,2292 %-ban határozta meg és 215,232 HUF/CHF mértékben maximálta a forint árfolyamát, mentesítette a felperest az árfolyamváltozás ezt meghaladó részének viselése alól. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 488.642 forint tőkét, valamint ez után 2018. szeptember 16-tól a kifizetés napjáig a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot. Akként rendelkezett, a felek a perrel kapcsolatos költségeiket maguk viselik. Kötelezte az alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg a felperes részleges költségmentessége folytán le nem rótt illetékből 21.700 forintot. Akként rendelkezett, az ezt meghaladó 21.800 forint illetéket az állam viseli. Kötelezte alperest, hogy a Budapest

Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására fizessen meg 61.250 forint szakértői díjat, azzal, a fennmaradó 61.250 forint szakértői díjat a felperes részleges költségmentessége folytán az állam viseli.

[12] Megállapította, a felperes keresete a szerződés érvényessé nyilvánítása és az elszámolás tekintetében nagy részben megalapozott. Az 1959. évi IV. törvény és az 1996. évi CXII. törvény szerződéskötés kori rendelkezéseit tekintette irányadónak a jogvita elbírálásánál. Az rPtk. 523. § (1) bekezdése, 685. § e) pontja, a Hpt. 2. melléklet III.5. pontja és az rPtk. 685. § d) pontja felhívása után rögzítette, a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói szerződés, az rPtk. 237. §-ához képest speciális 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdése alapján a szerződés érvényessé nyilvánítása indokolt. Utalva az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5. pontjára, a szerződést érvényessé nyilvánította, hivatkozva a 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdésére is. A közbenső ítéletben az árfolyamkockázatot korlátlanul felperesre hárító szerződéses rendelkezés tisztességtelensége megállapításra került. Az érvénytelenség oka kiküszöbölhető azzal, hogy a bíróság a fogyasztót mentesíti az árfolyamkockázat korlátlan viselése alól. Utalt az Irányelv 3. cikk (1) bekezdésére, arra, a jelentős egyenlőtlenséget kell kiküszöbölni. Felperes és alperes is a szerződéskötés kor irányadó árfolyamhoz képest 20 %-kal magasabb árfolyammaximum alkalmazásával kérte a szerződés érvényessé nyilvánítását, ezt figyelembe véve, továbbá az 1050/2003. (VI. 4.) kormányhatározattal meghatározott középárfolyam és a ± 15 %-os intervenció sáv, illetve a 2014/EU Irányelv 30. preambulumbekzdése, illetve a 23. cikk (4) és (6) bekezdése figyelembevételével a bíróság azt állapította meg, hogy a szerződéskötés kori árfolyamhoz képest 20 %-os mértékű árfolyamkockázat az, amit a felperes viselni köteles. Ennek mértéke a szerződéskötés kori 179,36 HUF/CHF árfolyamra tekintettel 215,25 HUF/CHF. Az ezt meghaladó mértékű árfolyamváltozás jelent a felek viszonylatában olyan jelentős egyensúlyvesztést, melynek a kiküszöbölése indokolt.

[13] Az elsőfokú bíróság szakértől igazságügyi könyv-, adó- és járulékszaktör 2020. október 19-i szakvéleményében – mely aggálytalan volt, és melyet felperes és alperes is elfogadott – az induló ügyleti kamat mértékét 8,2292 %-ban, az üzletszabályzat 16. pontjában foglaltaknak megfelelően a futamidő 36 hónapját követően 6,2292 %-ban határozta meg. A 2022. január 12-i szakvéleményében – melyet alperes kifejezetten elfogadott, arra észrevételt nem kívánt tenni, a felperes pedig felhívás ellenére arra észrevételt nem tett – azt állapította meg, hogy a felperes fennálló tartozása alperessel szemben 215,23 HUF/CHF maximált árfolyammal és a fentebb írt kamatmértékekkel 488.642 forint. Erre figyelemmel a bíróság az érvényessé nyilvánított szerződés alapján a szakértő által megállapított összeg megfizetésére kötelezte a felperest.

[14] A felperes 2018. augusztus 3-át követően nem fizetett alperesnek, holott a hitelt teljes mértékben nem fizette vissza, ezért az ezt követő hónap 16. napjától a szerződés 9. pontja szerint késedelembe esett, ezért az elsőfokú bíróság 2018. szeptember 16-tól az üzletszabályzat VIII.2. pontja szerinti késedelmi kamat megfizetésére kötelezte a felperest, megállapítva, a peres felek hasonló arányban lettek pernyertesek, pervesztesek, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdés második fordulója értelmében úgy rendelkezett, a felek költségeiket maguk viselik. Ugyanakkor felperes költségmentessége folytán le nem rótt illeték felének megfizetésére kötelezte alperest azzal, hogy a fennmaradó illeték az állam terhén marad. Az

állam által előlegezett szakértői díj felének megfizetésére ugyancsak kötelezte alperest azzal, a fennmaradó szakértői díj az állam terhén marad.

[15] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, valamint az alperes perköltségben marasztalását. A Pp. 181. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére és 221. § (1) bekezdésére hivatkozott, eljárási jogszabálysértés miatt kérte a hatályon kívül helyezést. Előadta, a szakértő releváns adatokkal ellátása hiányos volt, a periratok F/2.1-2.2 alatt tartalmazták a felperes tartozása részletfizetéssel történt módosulása tényét, melynek felperes eleget tett és nullás tartozással a jogviszony lezárult, ezért a szakvélemény 6. oldalán kimutatott egyéb díjak, költségek és késedelmi kamatok 859.762 forint összegben nem merülhettek fel. A szakértő releváns adatokkal ellátásának hiánya miatt a törvényszék a 859.762 forint egyéb tartozás hiányos adatából okszerűtlenül következtetett a 488.642 forint és késedelmi kamata tartozásra. Így az ítélet ténybelileg megalapozatlan, az ügy érdemére kihatott a jogszabálysértés, a bizonyítás kiegészítése szükséges, annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem észszerű.

[16] A Fővárosi Ítéltábla a 2022. június 30-án kelt 20.Gf.40.214/2022/2. számú végzésével felhívta a felperest a fellebbezés hiányosságainak pótlására, arra, a Pp. 235. § (1) bekezdésének megfelelően adja elő, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását mennyiben kéri, az álláspontja szerint helytálló elszámolás esetén milyen összegben kéri az alperes marasztalását, továbbá adja elő, hogy a bizonyítás kiegészítését milyen körben tartja szükségesnek, konkrétan milyen további bizonyítás lefolytatását indítványozza, illetve tartja indokoltnak a megfelelő ténybelileg megalapozott döntéshez (fellebbezés 5.3. pontja). Figyelmeztette, hogy amennyiben a felhívásban foglaltaknak a megadott határidő alatt nem tesz eleget, a hiányos fellebbezést az ítéltábla hivatalból elutasítja.

[17] Ezt követően a felperes akként nyilatkozott, kéri a fellebbezési tényállás és a megjelölt megsértett jogszabályok alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a pontosított negyedleges keresetének történő helytadással az ítélethozatalt. Kérte a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet – pertárgyértékhez igazodó mérlegelés – alapján alperest perköltségben marasztalni. Álláspontja szerint helytálló elszámolás esetén az ún. árfolyam maximumos elszámolás alapján alperest a negyedleges kereseti kérelemnek megfelelő 725.710 forint tőke és annak 2016. november 15. napjától a megfizetésig a rPtk. 301. § (1) bekezdése szerinti kamata megfizetésére kéri kötelezni. A bizonyítás kiegészítését a szakvélemény 6. oldalán kimutatott 2. számú mellékletben részletezett egyéb díjak, költségek és késedelmi kamatok 859.762 forint összege tekintetében indítványozta, melyet azért tart indokoltnak, mert a szakértő releváns adatokkal ellátása hiányos volt, a periratok F/2.1-2.2 alatt tartalmazták a felperes tartozása részletfizetéssel történt módosulása tényét, melynek felperes eleget tett és a nullás tartozással a jogviszony lezárult, ezért a szakvélemény 6. oldalán kimutatott 2. számú mellékletben részletezett egyéb díjak, költségek és késedelmi kamatok 859.762 forint összegben nem merülhettek volna fel. Ennek hiányában a saját számítása szerinti alperesi marasztalásnak lett volna helye.

[18] Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetései is helyesek. Megfelelően értékelte a bizonyítékokat és eljárásjogi szabálysértés sem történt. Kérte a másodfokú perköltség megfizetésére az alpereseket (helyesen felperest) kötelezni. Másodfokú perköltségként 12.216 forint + áfát jelölt meg. Állította, nem került sor egyetlen jogszabály téves alkalmazására sem, a döntés jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan. Az indokolás valamennyi lényeges hivatkozásra kitért. A hatályon kívül helyezés sem indokolt. Az elsőfokú bíróság a 28. sorszámú végzésében felhívta a feleket, hogy a 25. sorszámú szakvéleményre 15 napon belül tegyenek észrevételt. Alperes a 2022. február 7-i beadványában előadta, a szakvéleményt elfogadja, arra további észrevételt nem kíván tenni. A felperes e körben a szakvélemény és alperes szakvéleményre tett észrevétele ismeretében sem terjesztett elő a szakvélemény kiegészítése érdekében indítványt, így helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor nem tartotta szükségesnek további szakértői bizonyítás elrendelését. A felperes észrevételt felhívás ellenére sem terjesztett elő. Ezt akképpen kell tekinteni, hogy a szakvéleményben foglaltakat nem vitatja, a Pp. 149. § (1) bekezdése alapján az elmulasztott perbeli cselekményt többé hatályosan nem teljesítheti. Alperes osztja az elsőfokú bíróság indoklásában, különösen a 10. oldalon írtakat, a szakvéleményt az alperes nyilatkozatával kifejezetten elfogadta, a felperes felhívás ellenére észrevételt nem terjesztett elő.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az rPp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

[20] A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

[21] Az elsőfokú bíróság a 2021. január 28-án kelt és 2021. március 17-én jogerős 13.G.40.742/2017/84. számú rész- és közbenső ítéletével megállapította a felek közt 2006. július 13-án létrejött kölcsönszerződés érvénytelenségét. A jelen eljárás során a szerződés érvényessé nyilvánítása és az elszámolás tekintetében kellett döntenie. Az elsőfokú bíróság ebben a körben a tényállást helyesen állapította meg, és az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 523. § (1) bekezdése és a 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdése, továbbá az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5. pontja helytálló felhívása mellett nyilvánította a szerződést érvényessé, hivatkozva a 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdésére is. A felperest mentesítette az árfolyamkockázat korlátlan viselése alól. A szerződéskötéskor irányadó árfolyamhoz képest 20 %-kal magasabb árfolyam-maximumot alkalmazott, és figyelembe vette a 1050/2003. (VI. 4.) Kormányhatározattal meghatározott középárfolyamot, illetve a ± 15 %-os intervencióssávot is. Ítéletének alapját szakértől igazságügyi könyv-, adó- és járulékszakértő 2020. október 19-i szakvéleménye képezte, illetve a 2022. január 12-én kelt szakvéleménye. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, a második szakvéleményt alperes kifejezetten elfogadta azzal, arra észrevételt nem kíván tenni. A felperes bírósági felhívás ellenére a szakvéleménnyel kapcsolatban észrevételt nem tett.

[22] A rész-közbenső ítélet jogerőre emelkedése után a korábban felfüggesztett pert az elsőfokú bíróság új ügyszám alatt iktatta. Az új eljárás során a 13.G.40.114/2021/22. szám

alatt került ismételten kirendelésre szakértő1 igazságügyi szakértő annak megállapítására, hogy a 179,36 HUF/CHF árfolyamból kiindulva legfeljebb 20 %-os árfolyamnövekedés figyelembevételével 215,23 HUF/CHF árfolyam-maximummal számolva, illetve a szakértő által 2020. október 19-i szakvéleményében meghatározott 8,22 %-os induló, majd a futamidő 37. hónapjától kezdődően 6,22 %-os kamat figyelembevételével mennyi a felperes fennálló tartozása, vagy túlfizetése. A szakértő 25. sorszám alatt terjesztette elő szakvéleményét. A szakértő által kimunkált felperesi tartozás 488.642 forint.

[23] Az elsőfokú bíróság a 28. sorszámú végzésével tűzte ki a tárgyalást 2022. április 12-re, a végzésben a 25. sorszámú szakértői véleményt azzal küldte meg a feleknek, hogy arra a kézbesítéstől számított 15 napon belül észrevételt tehetnek. A végzés a felperes részére jogi képviselője útján 2022. március 1-jén szabályszerűen kézbesítésre került. 29. sorszám alatt alperes bejelentette, hogy a 25. sorszámú szakvéleményt elfogadja, arra további észrevételt nem kíván tenni.

[24] A 2022. április 12-én 12 órakor megkezdett tárgyaláson a felek jogi képviselői nem jelentek meg, az eljáró bíró a tárgyalást berekesztette és ítéletet hozott. A jegyzőkönyvet 12 óra 10 perckor lezárta.

[25] A tárgyalást követően (postafiókba érkezés: 2022. 04. 12. 12.:24:09, értesítés: 2022. 04. 12. 12:32:06) érkezett meg az elsőfokú bíróságra 33. sorszám alatt felperes beadványa, mellyel bejelentette, hogy a felperesi képviselő reggelre belázasodott, a tárgyaláson megjelenni nem tud, kéri a tárgyalás távollétében történő megtartását. Érdeemi nyilatkozata szerint a tisztességtelen feltétel miatt semmis kikötés folytán egészében érvénytelen deviza alapú kölcsönszerződés összecszerű elszámolására kialakított tagállami bírói gyakorlat ellentétes az EUB által kialakított joggyakorlattal, amely szerint az ilyen feltételt alkalmazóval szemben a visszatartó erőt kell érvényesíteni, így a szerződés elszámolása kamat- és költségmentes a C-42/15. számú ítélet 60-66. pontok folytán. Ennek megfelelően az alapszerződési kötelező erejű elsőbbségi lojalitási klauzula alapján a tagállami rPtk. 237. § jogot félre kell tenni és az elszámolást az EUB kötelező jogértelmezésének elsőbbsége alapján kell elvégeztetni.

[26] Az rPp. 141. § (2) bekezdése szerint a bíróság – ha ez a tényállás megállapításához szükséges – a feleket felhívja nyilatkozataik pótlására és lefolytatja a bizonyítási eljárását. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait – a per állása szerint – gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.

[27] A felperes az elsőfokú bíróság által megadott határidőben a szakértői megállapításokat nem kifogásolta, további bizonyítást nem indítványozott, a szakvélemény kiegészítését nem kérte, az elsőfokú bíróság felhívására határidőben nyilatkozatot egyáltalán

nem tett, ezért az elsőfokú bíróság az rPp. 141. § (6) bekezdése alapján helyesen döntött a határozathozatalról.

[28] A felperes a további bizonyítás elsőfokú eljárásban indítványozásának elmulasztására figyelemmel az rPp. 235. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban megalapozottan bizonyítás lefolytatását nem indítványozhatja.

[29] A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy az eljáró szakértő releváns adatokkal ellátása egyébiránt nem volt hiányos. A felperesi kereset mellékleteként becsatolt F/2.1, F/2.2 iratok a szakértő részére a többi irattal egyetemben rendelkezésre lettek bocsátva. A kirendelt szakértő a 23. sorszámú iratban jelentette be a peres akták átvételét, majd azokat 2022. január 13-án személyesen juttatta vissza; tehát a szakvéleményét a hivatkozott iratok ismeretében állította össze.

[30] Mivel a felperes a szakvélemény konkrét megállapításait, így a 859.762 forint „Egyéb díjak, költségek, késedelmi kamatok” figyelembevételét is az elsőfokú eljárásban kifogásolhatta volna, és mert ezt az előírt határidőben elmulasztotta, a bizonyítás indítványozásának elmulasztása, illetőleg a bizonyítás sikertelensége az rPp. 3. § (3) bekezdése alapján a terhére értékelendő. Az ítélet megváltoztatásának feltételei ezért nem állnak fenn.

Az rPp. 181. § (1) bekezdésének, a 206. § (1) bekezdésének és a 221. § (1) bekezdésének sérelme hiányában eljárási szabálysértés nem történt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése sem indokolt.

[31] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az rPp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[32] A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte az rPp. 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján alperes javára az általa felszámított másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

[33] A felperes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az rPp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2022. október 19.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: